Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Eleonora Badan-Melnic

Dosarul nr. 2rc-91/25
(2-25026740-02-2rc-25042025)

D E C I Z I E

27 noiembrie 2025 **municipiul Chișinău**

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Ruxanda Pulbere
Judecătorii Constantin Roșca și Roman Pascari

soluționând fără citarea părților, recursul declarat de avocatul Rodica Prijilevschi, în interesele recurentei APC A0121-0063, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 6 martie 2025, prin care a fost refuzat în primirea cererii de chemare în judecată în partea pretențiilor referitoare la anularea facturilor fiscale și anularea actului de verificare privind decontările reciproce pentru perioada anului 2024 între societatea cu răspundere limitată „Verwaltung” și Asociația de Proprietari din Condominiu A0121-0063,

C O N S T A T Ă :

Poziția și soluția instanței de fond:

1. În data de 25 februarie 2025 Asociația de Proprietari din Condominiu A0121-0063 a depus cerere de chemare în judecată către societatea cu răspundere limitată „Werwaltung” și societatea cu răspundere limitată „BTM Engineering Services” cu privire la anularea actelor, recalcularea datoriilor, constatarea nulității clauzelor contractuale, repararea prejudiciilor și compensarea cheltuielilor de judecată.
2. Potrivit pretențiilor din cererea de chemare în judecată, Asociația de Proprietari din Condominiu A0121-0063 a solicitat (la punctul 1) anularea facturilor fiscale: - Factura AAS nr.7484724 din 31.01.2024, în sumă de 182 808,16 lei; - Factura AAS nr.7484776 din 29.02.2024, în sumă de 182 808,16 lei; - Factura AAS nr.7484828 din 29.03.2024, în sumă de 182 808,16 lei; - Factura AAS nr.7484878 din

30.04.2024, în sumă de 182 808,16 lei; - Factura AAS nr.7484933 din 31.05.2024, în sumă de 182 808,16 lei; - Factura AAU nr.0316560 din 28.06.2024, în sumă de 182 808,16 lei; - Factura AAU nr.0316622 din 31.07.2024, în sumă de 182 808,16 lei; - Factura AAU nr.0316678 din 31.08.2024, în sumă de 182 808,16 lei; - Factura AAU nr.0316714 din 30.09.2024, în sumă de 182 808,16 lei; - Factura AAU nr.0316773 din 31.10.2024, în sumă de 182 808,16 lei; - Factura AAV nr.0573731 din 30.11.2024, în sumă de 180 881,84 lei; Și (la punctul 2) anularea actului de verificare privind decontările reciproce pentru perioada anului 2024 între societatea cu răspundere limitată „Verwaltung" și Asociația de Proprietari din Condominiu A0121-0063 în mărime de 1 110 492,18 lei.

3. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 6 martie 2025, s-a refuzat în primirea cererii de chemare în judecată în partea pretențiilor referitoare la anularea facturilor fiscale și anularea actului de verificare privind decontările reciproce pentru perioada anului 2024 între societatea cu răspundere limitată „Verwaltung" și Asociația de Proprietari din Condominiu A0121-0063. S-a explicat pentru Asociația de Proprietari din Condominiu A0121-0063 că refuzul judecătorului de a primi cererea de chemare în judecată exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași petiționar, cu aceeași acțiune împotriva aceluiași pârât, cu același obiect şi aceleași temeiuri.

Poziția părților în instanța de recurs:

4. La 1 aprilie 2025, avocatul Rodica Prijilevschi, în interesele recurentei APC A0121-0063, a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 6 martie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru nr.2c-364/25 din 06 martie 2025, adoptată pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată a APC A0121-0063 împotriva „Verwaltung" SRL şi BTM Engineering Services, în partea refuzului în primirea cererii de chemare în judecată, cu restituirea cauzei în partea contestată, spre rejudecare în prima instanţă, în alt complet de judecată.
5. În argumentarea cererii de recurs, avocatul Rodica Prijilevschi, în interesele recurentei APC A0121-0063, a invocat că prin facturile fiscale şi actul de verificare sunt generate drepturi şi obligaţii ale părţilor vizate în aceste documente, iar din moment ce persită aceste elemente, în mod obligatoriu trebuie să existe şi remedii pentru apărarea acestor drepturi. Iar din moment ce aceste drepturi pot fi apărate pe cale judiciară doar prin prisma procedurii judiciare civile, instanţa urma să aplice prevederile Codului Civil art. 6 alin. (l) în cazul nereglementării prin lege ori prin acord al părţilor şi lipsei de uzanţe, raporturilor prevăzute la art. 2 li se aplică, dacă aceasta nu contravine esenţei lor, norma legislaţiei civile care reglementează raporturi similare (analogia legii). (2) Dacă aplicarea analogiei legii este imposibilă, drepturile şi obligaţiile părţilor se determină în funcţie de principiile legislaţiei civile şi de echitate (analogia dreptului). (3) Nu se admite aplicarea prin analogie a normelor care limitează drepturile civile sau care stabilesc răspundere civilă.
6. Mai mult potrivit alin. (4) din norma invocată supra interzice instanţei refuzarea

înfăptuirii justiţiei pe temeiul lipsei unei norme juridice sau dacă acesta este neclară. Instanţa de judecată nu este în drept să refuze înfăptuirea justiţiei în cauzele civile pe motivul că norma juridică lipseşte sau că este neclară.

7. Contestă concluzia instanţei referitor la faptul că facturile fiscale şi actul de verificare nu pot fi anulate. Potrivit Codului fiscal art.93 alin.16) Factură fiscală este un formular tipizat de document primar cu regim special, pe suport de hârtie sau în formă electronică, prezentat cumpărătorului (beneficiarului) la livrare de mărfuri, servicii.
8. Suplimentar, potrivit Legii contabilităţii nr. 113-XVI din 27.04.2007 art.19 alin. (13) Corectări în documentele primare care justifică operaţiunile de casă, bancare, de livrare şi achiziţie a bunurilor economice şi a serviciilor nu se admit. În acest sens, urmare a constatării neconformităţilor din factura fiscală şi actul de verificare, acestea nu pot fi suspuse corectărilor fapt ce duce la necesitatea anulării lor şi emiterea noilor facturi fiscale şi a actului de verificare corespunzător.
9. În cazul în care nu vor fi anulate documentele fiscale, la caz facturile fiscală şi actul de verificare, acestea pot servi drept temei de încasarea a pretinselor creanţe/datorii. Iar în cazul emiterii unei hotărâri a instanţei de judecată prin care se va admite recalcularea unor sume din facturile fiscale contestate, reiese că vor da naştere unei situaţii juridice de conflict, deoarece pretinsul creditor va solicita încasarea sumelor în baza facturilor fiscale neanulate şi a hotărârii instanţei de judecată prin care au fost reclaculate sumele din facturile ficale şi actul de verificare contestate.
10. Pentru a evita o dublare a creanţei, este necesar de a anula toate actele şi documetele care urmează a fi înlocuite, la caz facturile fiscale şi actul de verificare contestat cu alte facturi ce vor reflecta datoria reală, urmare a adoptării unei hotărâri de judecată. Mai mult de atât pe parcursul judecării cauzei pot apărea circumstanţe care vor dovedi că toată suma datoriei este nejustificată, iar în consecinţă facturile fiscale şi actul de verificare contestat, la fel ar urma a fi anulate.
11. Faptul că instanţa, în opinia sa, nu a reuşit să identifice o normă care ar prevedea expres posibilitatea anulării facturilor fiscale şi a actului de verificare, acestă circumstanţă nu poate duce la refuzul de a primi spre examinare o atare pretenţie. Or, potrivit art. 5 CPC alin. (l) orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime. (2) Nici unei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistenţă a legislaţiei, de imperfecţiune, coliziune sau obscuritate a legislaţiei în vigoare.
12. Respectiv, facturile fiscale şi actul de verificare sunt acte civile, care pot fi anulate, or, acestea dau naştere la drepturi şi obligaţii între părţi, prin obligarea la plată a unor sume din contul pretinsului debitor, în folosul pretinsului creditor, fiind obligaţia civilă „a da sau a cere”. Astfel, creditorul are dreptul de a încasa aceste sume, iar debitorul are obligaţia de a plăti sumele pretinse, la caz, în mod forţat.
13. Mai mult de atât instanţa a îngrădit dreptul la justiţie a reclamantei, prin refuzul de a primi cererea de chemare în judecată în procedură, prin prisma art. 169 CPC alin. 1) lit. (a) judecătorul refuză să primească cererea de chemare în judecată dacă cererea

nu urmează a fi judecată în instanţă judecătorească în procedură civilă. Din argumentele expuse supra, această pretenţie urmează a fi examinată numai în procedură civilă.

14. Suplimentar, se constată inclusiv încălcarea dreptului fundamental al recurentei, şi anume accesul liber la justiţie, or, potrivit art. 5 CPC alin. (l) Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime. (2) Nici unei persoane nu i se va refuza apăraref judiciară din motiv de inexistenţă a legislaţiei, de imperfecţiune, coliziune sau obscuritate alegislaţiei în vigoare.
15. Totodată, prin încheierea adoptată recurentei i se încalcă dreptul la un remediu eficient, conform art. 13 CEDO Orice persoană, ale cărei drepturi şi libertăţi recunoscute de prezenta Convenţie au fost încălcate, are dreptul de a se adresa efectiv unei instanţe naţionale, chiar şi atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acţionat în exercitarea atribuţiilor lor oficiale.
16. În jurisprudenţa naţională există precedente judiciare, prin care au fost anulate facturi fiscale pe motivul emiterii acestora contrar legii şi a contractului în baza căruia au fost emise, Decizia Curţii Supreme de Justiţie nr. 3ra-53/20 (3ra-1412/19) din 15 ianuarie 2020; Hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru nr. 2c-2659/2019 din 30 noiembrie 2021.
17. Suplimentar, în practica judiciară se mai regăsesc hotărâri prin care au fost respinse pretenţiile privind anularea facturilor fiscale, însă doar după examinarea în fond a cauzei, cu acordarea posibilităţii părţilor de a-şi expune argumentele şi de a aduce probe, pe când în situaţia recurentei, prin încheierea instanţei de fond, acesteia i se interzice adresarea în instanţa de judecată, fără a verifica temeinicia pretenţiilor invocate.
18. Art.6 CEDO, prevede că orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil în mod public şi în termen rezonabil de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil.
19. În concluzie, consideră că prin încheierea contestată, i s-a încălcat drepturile fundamentale precum, accesul liber la justiţie şi dreptul la un proces echitabil.
20. Având în vedere că instanţa de fond a lezat în mod inadmisibil dreptul recurentei de acces la justiţie, prin adoptarea unei încheieri judecătoreşti ilegale, iar în alt mod reclamanta nu-şi poate apăra drepturile sale lezate de către intimaţi, este doar prerogativa instanţei de recurs soluţionarea repunerii în drepturi a recurentei şi anume prin admiterea recursului şi casarea încheierii recurate.

Aprecierea instanţei de recurs:

21. Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că

recursul declarat urmează a fi admis, cu casarea încheierii contestate și remiterea cauzei spre rejudecare, pentru considerentele ce urmează a fi expuse.

22. Potrivit prevederilor art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de două luni, într-un complet format din trei judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, a recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.
23. Conform art. 427 lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după examinarea recursului împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, cu restituirea spre rejudecare a problemei soluționate prin încheierea casată.
24. În accepțiunea art. 2 alin. (1) din Codul de procedură civilă, procedura de judecare a cauzelor civile în instanțele judecătorești de drept comun este stabilită de Constituția Republicii Moldova, de hotărârile și deciziile Curții Europene a Drepturilor Omului, de hotărârile Curții Constituționale, de prezentul cod și de alte legi organice, normele de drept procedural civil din alte legi urmând să corespundă dispozițiilor fundamentale ale Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod.
25. Potrivit art. 169 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, judecătorul refuză să primească cererea de chemare în judecată dacă aceasta nu urmează a fi judecată de instanța judecătorească în procedură civilă.
26. În speță, Colegiul constată că, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 6 martie 2025, a fost refuzată primirea cererii de chemare în judecată, în partea ce vizează anularea facturilor fiscale și anularea actului de verificare privind decontările reciproce pentru perioada anului 2024 dintre societatea cu răspundere limitată „Verwaltung” și Asociația de Proprietari din Condominiu A0121-0063, în temeiul art. 169 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă.
27. Dispunând refuzul primirii cererii în această parte, prima instanță și-a motivat soluția prin faptul că solicitările respective nu ar urma să fie judecate în instanța de judecată în procedură civilă, apreciind că facturile fiscale și actul de verificare nu constituie acte juridice civile în sensul art. 308 din Codul civil, care definește actul juridic civil drept manifestarea de voință a persoanelor fizice și juridice îndreptată spre nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile. Instanța de fond a reținut că actele menționate, prin natura lor, nu reprezintă o asemenea manifestare de voință, motiv pentru care, în privința acestora, nu ar putea fi solicitată constatarea sau declararea nulității pe calea unei acțiuni civile.
28. Raportând dispozițiile normelor legale citate la circumstanțele cauzei și evaluând soluția primei instanțe prin prisma situației de fapt și de drept invocate, Colegiul judiciar constată că concluzia instanței de fond este în contradicție cu circumstanțele de fapt stabilite în cauză, precum și cu natura juridică a pretențiilor deduse judecății.
29. În susținerea opiniei enunțate, Colegiul judiciar reiterează că, prin cererea de chemare în judecată a cărei primire a fost refuzată de instanța de fond, reclamantul a solicitat, inclusiv, anularea facturilor fiscale și a actului de verificare privind decontările reciproce aferente perioadei anului 2024 dintre societatea cu răspundere

limitată „Verwaltung” și Asociația de Proprietari din Condominiu A0121-0063, invocând că sumele reflectate în aceste acte au fost calculate unilateral de SRL ”Verwaltung”, fără prezentarea informațiilor complete privind achitările efectuate în contul bancar al acesteia de către membrii Asociației de Proprietari din Condominiu A0121-0063.

30. Astfel, judecătorul primei instanțe a apreciat că actele menționate nu constituie acte civile în sensul art. 308 din Codul civil, întrucât, prin natura lor, acestea nu reprezintă o manifestare de voință orientată spre nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile, motiv pentru care nu ar putea fi solicitată constatarea sau declararea nulității lor pe calea unei acțiuni civile. Această concluzie nu poate fi menținută, întrucât prezenta acțiune este întemeiată pe prevederile art. 1978, art. 1984 și art. 1985 din Codul civil al Republicii Moldova, iar scopul reclamantului constă în excluderea sumelor din facturile contestate.
31. La caz, Colegiul judiciar apreciază ca fiind eronată argumentarea primei instanțe, întrucât facturile fiscale și actul de verificare constituie acte civile susceptibile de anulare, în măsura în care acestea dau naștere unor drepturi și obligații între părți, prin stabilirea obligației de plată a unor sume pretinse de creditor în sarcina debitorului. Astfel, aceste acte generează o obligație civilă de tipul „a da”, creditorul având dreptul de a pretinde încasarea sumelor indicate, iar debitorul – obligația corelativă de plată.
32. Totodată, Colegiul judiciar constată că recurenții au anexat la cererea de chemare în judecată toate actele de care dispun și pe care își întemeiază pretențiile formulate.
33. În susținerea acestei concluzii, Colegiul reține că argumentele judecătorului expuse în încheierea de refuz al primirii cererii de chemare în judecată sunt contrare prevederilor legale, întrucât, la etapa admiterii cererii, instanța nu este învestită cu dreptul procesual de a aprecia forța probantă a înscrisurilor prezentate pentru confirmarea circumstanțelor invocate în susținerea pretențiilor.
34. Așadar, doar în cadrul examinării cauzei în fond instanța este în drept să se pronunțe asupra valorii probatorii a înscrisurilor depuse și, după caz, să le admită sau să le respingă.
35. Totodată, Colegiul subliniază că instanța este obligată să întreprindă toate acțiunile procedurale prevăzute de lege, având în vedere că de corectitudinea și succesiunea acestora depinde, în mod esențial, garantarea dreptului persoanei interesate la apărarea efectivă a dreptului civil pretins a fi încălcat.
36. În aceste circumstanțe, instanța de recurs ajunge la concluzia că, prin refuzul de a da curs cererii de chemare în judecată depuse de Asociația de Proprietari din Condominiu A0121-0063 împotriva societății cu răspundere limitată „Verwaltung”, în partea ce vizează anularea facturilor fiscale și a actului de verificare a decontărilor reciproce pentru perioada anului 2024, judecătorul fondului a manifestat un formalism excesiv, incompatibil cu garanțiile art. 6 § 1 din Convenția europeană a drepturilor omului, ceea ce a condus la adoptarea unei soluții greșite.
37. Astfel, reținând ca fiind întemeiate argumentele formulate de avocatul Rodica Prijilevschi, în interesele recurentei Asociația de Proprietari din Condominiu

A0121-0063, referitoare la netemeinicia refuzului de primire a cererii de chemare în judecată, Colegiul judiciar constată lipsa temeiurilor legale care ar justifica menținerea încheierii din 6 martie 2025 pronunțate de instanța de fond.

38. Reieșind din cele expuse și având în vedere caracterul neîntemeiat al soluției adoptate de prima instanță, completul judiciar conchide asupra necesității admiterii recursului declarat, casării încheierii contestate și restituirii cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, în același complet de judecată, la etapa acceptării cererii de chemare în judecată.
39. În conformitate cu art. 423-424, art. 427 lit. b), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de avocatul Rodica Prijilevschi, în interesele recurentei APC A0121-0063.

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 6 martie 2025, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată în partea pretențiilor referitoare la anularea facturilor fiscale și anularea actului de verificare privind decontările reciproce pentru perioada anului 2024 între societatea cu răspundere limitată „Verwaltung” și Asociația de Proprietari din Condominiu A0121-0063 și se restituie cauza spre rejudecare în aceeași instanță, în același complet de judecată, la etapa verificării întrunii exigențelor legale la primirea cererii de chemare în judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,
Judecătorul: Ruxanda Pulbere

Judecătorii: Constantin Roșca

Roman Pascari